

Les

Les... Pri vyslovení tohto slova si predstavíme "svoj les", les, ku ktorému máme z dôvodov hlboko vnútorných a ťažko vysvetliteľných silný citový vzťah. Zastavme sa pri ňom. Skúsme sa vrátiť. Obzrime sa, aspoň na okamih, aspoň na chvíľu...

Váš les. Les, ktorý zaplnil vaše detstvo. Spomienky, ktoré budú znieť po celý život... Je tam, kde ste sa narodili. Kde ste rástli. Kde ste odhaľovali prvé tajomstvá prírody. Objavili ste nádheru kvetov, mäkosť tráv, sladkosť lesných plodov. Rozsah tónov, ktoré lúdl vietor v korunách stromov, horský potok,

kliesniaci si cestu pomedzi ne, spev vtákov... Ešte ste nevedeli, ako sa ktorý strom, kvet, vtáčik, či chrobáček volá, už ste ich dôverne poznali. Vnímali ste ich tvary, farby, vdychovali vôňu, načúvali zvukom a učili sa poznať ich mená.

Váš les. Zdalo sa vám, že je tým najkrajším a najčudesnejším, čo vôbec je. Váš les. Možno je to vrbovotopoľový lužný les, s vrbami, ktorým dlhé vlasy viseli až do vody. S prvými jarnými kvetmi, otužilými snežienkami, ktoré ste zbierali pre mamu. So starou búľtavou vrbou, ktorá bola najlepšou skrýšou. Vzrušujúce čakanie a prekvapivé odhalenie. Alebo je vašim lesom pahorkatinná dubová hrabina s ostricou v podraсте, kde ste chodievali na huby so starým otcom? Ktože nájde ten prvý? Kto najväč-

ší? Vašu prítomnosť celému lesu o-hlasoval škrekot sojky... Možno je vašim lesom bučina podhorského stupňa, s marinkou a kopytníkom v bylinnom poschodí. Štíhle buky hľadeli na vás láskavo veľkými očami, ktoré zostali na kôre ako stopy po starých konároch, keď ste so zatajeným dychom sledovali ruju srncov. Alebo keď ste na horskom chodníku po jarnom či jesennom daždi prvýkrát zbadali desiatky čiernych salamandier so žltobielymi až sýtooranžovými škvrnami... Slovíčko les možno vyvoláva vo vás asociáciu smrečín horského stupňa, s jarabinou a smrekovcom, kde ste v podraсте malinčia a čučoriedia zbierali plody na najlepší koláč na svete, ktorý vedela upiecť len vaša stará mama. Uchvacovala vás divokosť štítov nad hranicou lesa, farby na horizonte pri západe slnka, alebo... sa váš les spája jednoducho s pokojom, zabudnutím a múdrosťou? Všetko to patrilo tam, k vášmu lesu. Všetko to bolo krásne, stačilo sa len pozeráť... Nezapadli ste ešte?

Váš les. Určite ste nezabudli. Stojí tam, kde ste sa narodili? Kde ste rástli? Kde ste boli doma? Kde ste doma? Niektorí roky žijete inde, desiatky, možno stovky kilometrov od svojho lesa. Možno, že dnes sa na jeho mieste tiahne diaľnica, stojí továreň alebo sídlisko. Nikdy sa ho však nezbavíte. Zostane vašou súčasťou. Nosíte ho v srdci. Váš les. Skúste sa vrátiť. Zastavte sa, aspoň na chvíľu, aspoň na okamih. Možno na vás čaká, so všetkým tým krásnym a čudným, čo utkvelo vo vašej pamäti... Váš les...

Katarína Kunová

Esej vznikla ako seminárna práca z predmetu Vegetačné mapovanie (RNDr. Štefan Maglocký, CSc.). Autorka je poslucháčkou 4. ročníka katedry ekozozológie a fyziotaktiky na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave.

